

lubbati, nimmetas temma sedda waest ilma, süta kangro, Wilip Sak nimmi, kelle ellamisse kohta temma ka selgeste teada andis. Sedda õnnetumat meest woeti seddamaid kinni ja widi kohto ette. Kül se samma seisis esstotsa wägga kangeste omma õigusse ning ilma süta mele peäle. Agga kui rõwel seäl kohto ees Wilippi wasto ütles: Kuida julged sa ennast õigeks panna? Eks sinna ei wõtnud sest warrastud warrandussest omma rahha, jäggo minnult wasto: Eks sinna ei kalland sure leitwa kottiga, mis minno kääst sanud, seält metsast omma koiu pole taggasi? ja kui teine waene loom ei sanud sedda taggasi aiada; siis teddagi sai kohto polest süalluseks moistetud, ja mollemad said, selle sak sama kässoikkul wiisil, surma nuhtlusse alla pandud.

Jubba se pääw olli kätte joudnud, mis se kohtomoistminne pididi tõeks sama. Selle õnnetuma kangro naene tõttis omma kolme rõäetima lastega senna sure hõnõsse, mis

selle Ma Würsti kodda olli. Leidis sedda hallemelelist Würsti prauat seält rohho aiast. Wiskas ennast omma kolme lastega põlwili temma ette mahha, wannus kibbeda kissendamisse al, ellawa Jummalanimme jures, et temma willets jummalakartlik mees nisammoti ilma süta olli, kui need rõäetimid lapsed siin, ja pallus ardate, et tedda, kes ränga murre al nende ainus toitja olli olnud, surma nuhtlussest saaks päästetud. Selle halleda süddamega süddamega Würsti praua palluminne sai sest lahkest Würsti Herrast heaks woetud, ja ruttuste senna kohto paigale sannumid sadetud, et kangrule olli armo moistetud. — Nihwas, kes olli ennast paksuste senna surretamisse kohta foggunud, õiskas sure rõmoga selle armo kulumisse pärrast, sest et ennamate puhhas ollid sedda willetsat kangro arwanud ilma süta olnud. Agga ei ükski seäl kohhal ei olnud sest armosannast süggawamalt kõigutud sanud, kui rõwel Willem Torri. Selle